तासां प्रणवे एकैकस्य प्रक्षेपात् स्पृश्यानुस्पृश्ये च द्वे एवमेकादशेति · बर्हिश्चैकवृत्स्तरणपर्याप्तमिति (२८)। अष्टादशसंख्यकाष्ठके इध्मे प्राप्ते मा॰वदित्युक्तम्।

स्रुवतृतीयाः स्रुचः संमार्ष्टि ॥२५॥ एका जुहूः द्वितीया उपभृत् तृतीयः स्रुवः एवं स्रु॰र्ष्टि · प्रैषश्च स्रुचौ संमृड्ढीत्येव देयः (२.६.३४) · मानवे प्रोक्षणीरासादयेध्ममुपसादय स्रुचौ संमृज्याज्येनोदेहीति सꣳशास्तीति।

अष्टगृहीतं जुह्वां चतुरुपभृति ॥२६॥ आज्यं गृह्णाति प्राकृतꣳएव काले संमार्गवेदिस्तरणयोरन्तराले सूत्रितत्वात् · तूष्णीमेवैतद्ग्रहणम् अपूर्वत्वात् · प्रधानयागार्थमिदमाज्यग्रहणम् न प्रयाजार्थम्। पक्षान्तरमाह ·

यथाप्रकृति वा ॥२७॥ प्रकृतिवदेव वा आज्यं गृह्णीयात् चतुर्गृहीतं जुह्वामुपभृत्यष्टगृहीतमिति (२.७.१२-१३) · अस्मिन्नपि पक्षे ग्रहणं तूष्णीमेव संख्यामात्रस्य प्राकृतस्यैव श्रुतत्वात् (३.४.४.७)।

एकवृत्स्तरणम् ॥२८॥ न त्रिवृत् · स्तीर्णाया अपि वेदेर्वाचनिकमेक॰णम्।

आज्यस्थाली ध्रुवार्थे ॥२९॥ ध्रुवाकार्ये भवति प्रस्तराञ्जनकाले मूलं ध्रुवायामित्येतत् (३.६.७) · प्रस्तरमूलाञ्जनं ध्रुवाकार्यमाज्यस्थाल्यां कर्तव्यमित्येवमर्थमिदं सूत्रम्।

स्रुवाघारमाघार्य संमृष्टꣳआश्राव्य सीद होतरित्येव ब्रूयात् ॥३०॥ स्रुवेणाघारः स्रुवाघारः पूर्वाघारः · तमाघार्य संमृष्टेऽग्नौ अग्निसंमार्गे कृते आश्रा॰तरित्येतावदेव ब्रूयात् अग्निर्देवो देव्य इत्येतस्य स्थाने (३.२.७) · एवकारेणान्यत्पर्युदस्यते। अस्य चाघारस्य प्रकृतितः प्राप्तवत एव पुनर्वचनात् एतेनैव केवलेन प्राकृताङ्गोपकारः क्रियतꣳइतीतराण्यङ्गान्यत्र निवर्तन्ते · अतोऽपूर्वा उपसत् तेन यावदुक्तमेवात्र भवति नाधिकं प्रकृतितः प्राप्तं किंचिदिति सिद्धम्।

प्रसूतोऽतिक्रामन्नग्नयेऽनुवाचयति ॥३१॥ होत्रा अग्निर्होता वेत्विति प्रसूतः अनुज्ञातो (३.२.१५) ऽध्वर्युः स्रुचावादाय यज्ञतिदेशं प्रत्यतिक्रामन्नतिक्रमणं कुर्वन् अग्नयेऽनुब्रूहीत्यनु॰यति प्रसूतो॰ब्रूहीति श्रुतत्वात् (३.४.४.१०-११)।

अर्धꣳ कृत्वा सोमाय ॥३२॥ जुह्वामष्टगृहीतग्रहणपक्षे तस्यार्धमाज्यमग्नये कृत्वा अपरमर्धं सोमाय जुहुयात्।